

Arrest

nr. 261 822 van 7 oktober 2021
in de zaak RvV X / IX

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat P. GOVAERTS
Beekstraat 9
3800 SINT-TRUIDEN

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IXde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Togolese nationaliteit te zijn, op 8 maart 2021 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 22 januari 2021 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten.

Gezien titel *Ibis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 12 maart 2021 met refertenummer X.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gezien de synthesesamenvatting.

Gelet op de beschikking van 21 juni 2021, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 14 juli 2021.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. WIJNANTS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KIWAKANA, die *loco* advocaat P. GOVAERTS verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat M. DUBOIS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Verzoeker dient op 21 december 2019 een aanvraag in van een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie.

De beslissing van de gemachtigde van de bevoegde minister van 3 juni 2020 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden zonder bevel om het grondgebied te verlaten die daarop volgt, wordt door de Raad vernietigd bij arrest nr. 242 851 van 23 oktober 2020.

Op 22 januari 2021 neemt de gemachtigde een nieuwe beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden zonder bevel om het grondgebied te verlaten. Dit is de bestreden beslissing, die luidt als volgt:

**“ BESLISSING TOT WEIGERING VAN VERBLIJF VAN MEER DAN DRIE MAANDEN
ZONDER BEVEL OM HET GRONDGEBIED TE VERLATEN**

In uitvoering van artikel 52. §4 5d" lid van het koninklijk besluit uit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt de aanvraag van een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie, die op 21.12.2019 werd ingediend door:

[...]

om de volgende reden geweigerd:

De betrokkene voldoet niet aan de vereiste voorwaarden om te genieten van het recht op verblijf van meer dan drie maanden in de hoedanigheid van familielid van een burger van de Unie of van ander familielid van een burger van de Unie.

*Betrokkene vraagt gezinshereniging aan in functie van zijn Belgische Belgisch minderjarig kind nl A. A. (RR *) in toepassing van artikel 40 ter, §2, eerste lid, 2° van de wet van 15.12.80*

Op 28.10.2019 werd een reeds een weigeringsbeslissing genomen dewelke door de RVV bij arrest nr. 242.851 dd. 23.10.2020 (betekend aan betrokkene op 28.10.2020) werd vernietigd.

Artikel 40ter van de wet van 15 12 1980 bepaalt het volgende: 'De bepalingen van dit hoofdstuk zijn van toepassing op de familieleden van een Belg, voor zover het betreft de familieleden vermeld in artikel 40bis §2, eerste lid, 4° mits het de vader van een en moeder van een minderjarige Belg betreft die hun identiteit bewijzen door middel van een geldig identiteitsdocument '

Betrokkene legt als bewijs van identiteit de volgende documenten voor:

een 'carte d'identité consulaire' voor afgeleverd dd. 01 04 2019 door de Togolese ambassade in België dat geldig is van 01 04.2019 tot 31 03 2021

Een brief van de Togolese ambassade te Brussel dd 24.02 2019 dat stelt dat de ambassade niet bevoegd is om een paspoort op te stellen voor meneer Dit moet hij laten opstellen in Lomé. Vervolgens geeft de ambassade een opsomming van de nodige documenten voor een aanvraag van een nieuw paspoort. Daarop volgt « tous les dossiers de demande de passeport som envoyé à lomé pour étude et suite à donner En conséquence, monsieur A. S. devra introduire sa demande d'établissement de passeport auprès du service compétent à Lomé. » (alle paspoort-aanvraagdossiers worden naar Lomé gestuurd voorstudie en opvolging. Bijgevolg zal meneer A. S. zijn paspoortaanvraag moeten indienen bij de bevoegde dienst in Lomé.)

Een consulaire kaart kan niet aanvaard worden omdat dit slechts de inschrijving betreft bij een diplomatieke post om zich aan te melden, zodat de Togolese ambassade op de hoogte is van de aanwezigheid van betrokkene op ons grondgebied Deze kaart heeft slechts als functie om aan de Belgische autoriteiten te laten weten dat betrokkene onder de autoriteit en de bescherming staat van de Togolese overheid Deze kaart vervangt het paspoort of een identiteitskaart niet, het is geen reisdocument noch een identiteitsdocument De brief van de ambassade van Togo dd 24.02 2019 aan betrokkene stelt louter dat zij niet in staat zijn om voor hem een paspoort op te stellen. Zij geven zelfs instructies aan meneer welke documenten hij moet voorbereiden om een aanvraag te doen, waarop zijn paspoort-aanvraagdossier 'naar lomé gestuurd word voor studie en opvolging'. Uit deze brief blijkt met dat meneer onmogelijk een paspoort kan verkrijgen. De advocaat van betrokkene brengt aan dat hij geen paspoort kan krijgen, aangezien hij geen oud paspoort heeft om voor te leggen aan de ambassade voorde aanvraag van een nieuw paspoort. Aangezien meneer ooit Togo is uitgereisd en België is

ingereisd, is het aannemelijk te stellen dat hij ooit wel in het bezit is geweest van een paspoort. De reden dat een geldig identiteitsdocument dient voorgelegd te worden, is om identiteitsfraude te voorkomen. Het is dan ook niet onredelijk dat de Dienst Vreemdelingenzaken vereist dat meneer zijn paspoort laat opstellen. Het document van de Togolese ambassade geen enkel veiligheidskenmerk (watermerk, UV-beveiliging .) noch (buiten de handtekening) een biometrisch kenmerk. Dat maakt dat de authenticiteit van het document niet te garanderen is.

Gezien er geen geldig identiteitsbewijs wordt voorgelegd daar de authenticiteit en de identiteit van betrokkene onvoldoende gegarandeerd is, doet betrokkene riet aan de vereiste voorgaarden van artikel 40ter van de wet van 15.12.1980 of het verblijfsrecht in België te verkrijgen op basis van gezinshereniging.

Het recht op verblijf wordt geweigerd aan betrokkene. Het AI van betrokkene dient te worden ingetrokken.

De Dienst Vreemdelingenzaken wenst er uw aandacht op te vestigen dat de te vervullen voorwaarden van de gezinshereniging cumulatief zijn. Aangezien minstens een van deze voorwaarden niet vervuld is, wordt uw aanvraag van verblijf geweigerd. De Dienst Vreemdelingenzaken heeft de andere voorwaarden niet volledig onderzocht. Deze beslissing belet de Dienst Vreemdelingenzaken dus niet om bij de indiening van een nieuwe aanvraag van verblijf deze andere voorwaarden na te gaan of over te gaan tot een onderzoek of analyse die zij nodig achten. De Dienst Vreemdelingenzaken raadt u aan uw dossier grondig na te kijken vooraleer een nieuwe aanvraag in te dienen“

2. Over de rechtspleging

Verzoeker diende tijdig een synthesesamenvatting in.

Overeenkomstig artikel 39/81, zevende lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) doet de Raad uitspraak op grond van deze synthesesamenvatting, behoudens wat de ontvankelijkheid van het beroep en van de middelen betreft.

3. Onderzoek van het beroep

3.1. In een enig middel voert verzoeker de schending aan van het zorgvuldigheidsbeginsel. In de synthesesamenvatting wordt het als volgt uiteengezet:

“De verblijfsaanvraag werd geweigerd om volgende reden:

De aanvraag tot gezinshereniging wordt geweigerd omdat verzoeker niet over een Togolees paspoort beschikt.

Artikel 40ter, §2, eerste lid, 2° van de Vreemdelingenwet bepaalt echter niet dat verzoeker over een paspoort moet beschikken maar heeft het enkel over een 'geldig identiteitsdocument'.

Verwerende partij toont niet aan waarom de 'carte d'identité consulaire', afgeleverd op 01.04.2019, geen geldig identiteitsdocument zou zijn.

Bovendien brengt verzoeker een attest bij waaruit blijkt dat hij onmogelijk een paspoort kan verkrijgen. Verzoeker legt namelijk het originele attest voor van de Togolese ambassade dd. 24.02.2019. (bijlage 2)

Uit het attest blijkt dat verzoeker onmogelijk een paspoort kan verkrijgen. Om in België een nieuw paspoort te verkrijgen moet hij een kopie van zijn oud paspoort voorleggen wat hij niet heeft. Hij zou bijgevolg naar Togo moeten gaan voor een nieuw paspoort. Dit laatste is ook onmogelijk vermits hij momenteel geen paspoort heeft.

Het attest is authentiek.

Verwerende partij stelt onterecht dat omdat verzoeker ooit Togo is uitgereisd en België is ingereisd, hij wel ooit in het bezit moet zijn geweest van een Togolees paspoort. Verzoeker is echter vanuit Libië (clandestien) de Middellandse zee overgestoken en is nooit in het bezit geweest van een paspoort.

Verzoeker behoudt zich het recht voor nog stukken bij te brengen in de loop van de procedure.

De weigeringsbeslissing berust op een niet-correcte feitenvinding en schendt aldus de materiële motiveringsplicht.

Er werd door de Belgische staat onzorgvuldig onderzoek gevoerd naar de concrete situatie van verzoeker. “

3.2. De Raad stelt vast dat, zoals dat reeds in de bestreden beslissing werd aangehaald, conform artikel 40ter, §2, eerste lid, 2° van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), verzoeker, die de gezinshereniging wenst met zijn Belgisch minderjarig kind, zijn identiteit moet bewijzen door middel van een geldig identiteitsdocument. Verzoeker betwist dit niet en toont niet aan op grond van welke bepaling hij hiervan vrijgesteld zou kunnen worden.

Verzoeker betoogt dat de verwerende partij niet aantoont waarom de “carte d’identité consulaire” die hij heeft voorgelegd geen geldig identiteitsdocument zou zijn.

Verzoeker kan niet worden bijgetreden. Immers wordt in de thans bestreden beslissing gemotiveerd – anders dan wat in de vorige beslissing het geval was- dat een consulaire kaart niet kan aanvaard worden omdat dit slechts de inschrijving betreft bij een diplomatieke post om zich aan te melden, zodat de Togolese ambassade op de hoogte is van de aanwezigheid van betrokkene op ons grondgebied, dat een dergelijke kaart geen reisdocument noch een identiteitsdocument is, dat een geldig identiteitsdocument dient voorgelegd te worden om identiteitsfraude te voorkomen, dat het document van de Togolese ambassade geen enkel veiligheidskenmerk (watermerk, UV-beveiliging...) noch (buiten de handtekening) een biometrisch kenmerk bevat, zodat de authenticiteit van het document niet te garanderen is en dat de authenticiteit en de identiteit van verzoeker dus onvoldoende gegarandeerd zijn.

De Raad kan alleen maar vaststellen dat verzoeker geen enkel verweer voert tegen deze vaststellingen, zodat hij niet aantoont dat de verwerende partij op onzorgvuldige wijze heeft geoordeeld dat hij geen geldig identiteitsdocument heeft voorgelegd conform artikel 40ter, §2, eerste lid, 2° van de Vreemdelingenwet. De verwijzing, in de bestreden beslissing, naar de brief van de Togolese ambassade en de inhoud daarvan doet aan het voorgaande geen afbreuk. Immers, zoals de verwerende partij stelt vermeldt deze brief in wezen dat de ambassade niet bevoegd is om een paspoort op te stellen. Verzoeker betoogt niet dat deze brief alsnog zou kunnen doorgaan als een geldig identiteitsdocument in de zin van de wet, en zijn kritiek aangaande het al dan niet bestaan van de mogelijkheid om terug te keren naar zijn herkomstland om aldaar een paspoort aan te vragen is dan ook gericht tegen een overtuigend motief zodat verzoeker geen belang heeft bij het desgevallend gegrond bevinden van deze kritiek.

3.3. Het enig middel kan niet worden aangenomen.

4. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1.

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeven oktober tweeduizend eenentwintig door:

mevr. A. WIJNANTS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. C. VAN DEN WYNGAERT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

A. WIJNANTS